

Након доношења првостепене пресуде генералу Ратку Младићу још једном се јасно показало да у нашем друштву постоји озбиљна и дубока подела. Реаговање странака, државних функционера и дежурних бораца и боркиња за, искључиво српско *суочавање с прошлoшћу и почињеним злочинима* само додатно поткрепљује и потврђује ову констатацију.

Могли смо видети прецизно разграничење између оних који доводе у питање, не само ову пресуду Ратку Младићу, већ укупно деловање Хашког суда, као и оних који су ову пресуду дочекали као могућност да се још једном нагласи српска кривица за разбијање Југославије и злочине почињене у току грађанског рата.

Посебно се инсистира на ставу да пресуда генералу Ратку Младићу *није* у исто време и стигматизација и осуда целокупног српског народа. Али, реаговање и наступи представника тзв. либерално-демократских и грађански оријентисаних политичких идеолошких кругова указују на то да управо они говоре и заступају принцип колективне одговорности и кривице српског народа.

То је део њихове идеолошке агенде у којој се тврди да Срби непрестано прибегавају самовиктимизацији, али и то да нису спремни се суоче са злочинима почињеним у њихово име. У питању је стара идеолошка мантра коју упорно користе ови идеолошки јуришници, што се могло видети и у њиховим коментарима на пресуду генералу Ратку

Младићу.

У низу овако интонираних иступања посебно се истиче коментар Снежане Чонградин, ноћ уочи пресуде Младићу, који је објављен у либерално-грађанском листу Данас.

“Ноћ је уочи најзначајније пресуде на овим просторима. Пресуде Ратку Младићу за геноцид и друге страховите ратне злочине које је починио у име свих нас. Уназад вековима и унапред, такође, вековима. Није их починио сам. Починио их је уз помоћ, подршку, наредбу наше државе - Србије. Оних које су грађани бирали да им буду представници и предводе их у рату на просторима бивше Југославије. Они су од нас направили монструме, опаке, примитивне лудаке и глупаке спремне да поздраве, оправдају и учествују у геноциду над другим народом. И то је једна непромењива и вечита истина“.

Овој новинарки Данаса придружио се у својој редовној колумни и историчар Никола Самарцић.

„Одвратност и глупост његовог злочина, бедни кукавичлук његовог држања, одсуство официрске храбрости, да пресуду саслуша и поднесе. Можда је генерал Младић заслужан док подсећа како и даље кукумавчимо због тромесечне НАТО интервенције, пошто смо три године окретали главу од Сарајева и двадесет година покушавали да променимо ДНК геноцида у Сребреници“.

Ово су, очигледно, и примери заступања непримереног става о колективној кривици српског народа што је за поменуте колумнисте једна и непромењива и вечита истина, која се никако не може и не сме доводити у питање.

Овакви ставови су у великој мери део актуелне уређивачке концепције листа Данас који све више прераста у билтен Либерално Демократске Партије и заговорника идеологије

Д

руге Србије

, чији је основни мото садржан у тврдњи да је

Д

руга Србија

т

а која се не мири са злочином

.

Да ли то значи да се свако ко не дели њихове идеолошке ставове у ствари мири са злочином и самим тим га оправдава? Сам тон у колумнама Снежане Чонградин и Николе Самарџића представљају израз идеолошке искључивости, необјективности и острашћености, која је у основи деловања ове етаблиране и добро позициониране идеолошке и политичке групације.

Ратко Младић и колективна кривица српског народа

Пише: Маринко М. Вучинић
среда, 29 новембар 2017 19:10

